

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Concilivm Incerti Loci, In Qvo Chelidonivs Episcopvs Vesontionensis,
tamquam viduae maritus, & qui capitalibus aliquando iudiciis praefuisset,
episcopatu deiectus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

ANNO CHRISTI 444. & episcopus ipsorum detectandi criminis ordinator. Omnium par fuit horum & una confessio, & patefactum est execratum, quod aures nostrae vix ferre potuerunt. De quo ne apertius loquentes castos offendamus auditus, gestorum documenta sufficient, quibus plenissime docetur, nullam in hac seita pudicitiam, nullam honestatem, nullam penitus reperiri castitatem; in qua lex est mendacium, diabolus religio, sacrificium turpitudo. Hos ideo homines, dilectissimi, per omnia execrabilis atque pestiferos, quos aliarum regionum perturbatio nobis intulit crebriores, ab amicitia nostra penitus abdicant, vosque præcipue mulieres a talium notitia & colloquio abstinetis; ne dum fabulosis narrationibus incautus delectatur auditus, in diaboli laqueos incidatis.

Eadem prolixius commemorantur in epistola secunda Leonis, quam instar aliarum ad alios scriptarum dederat ad episcopos Italiæ, ut de rebus in hac Synodo Romæ aduersus Manichæos gestis, certiores fierent, omnesque pestilentissimam luem præcognitam, præcauere & longius propulsare disserent. Hæc ex Leonis sermonibus & epistolis Baron. anno 444. num. 1. 2. & seqq.

CONCILIVM INCERTI LOCI,

IN QVO CHELIDONIVS EPISCOPVS

Vesontionensis, tamquam viduæ maritus, & qui capitalibus aliquando iudiciis præfuiisset, episcopatu deieatus est.

HVIC Concilio præfuit Hilarius Arelatenensis. interfuisse autem cum aliis & Germanum episcopum Autiiodorensem, innuit Honoratus Massiliensis, seu quis alius vitæ Hilarii eiusdem est auctor. Ceterum Chelidonius in hac Synodo damnatus Romanum ad Leonem papam contendit. nec multo post secutus est Hilarius: sed suggestione Leonii oblata, moræ impatiens exitum iudicii non expectauit. Ex quo nata est illa Leonis in Hilarium indignatio, quam eius ad episcopos prouinciae Viennensis epistola declarat. Chelidonium porro absoluit Leo, non quod instam exauictationis causam non duceret illam que obtendebatur, sed quod falso ei obiecta, nec satis probata videretur. Auctor vitæ Hilarii, quamquam Synodi iudicium sic exponit, quasi legitimæ testium probationi nihil defuisse; Hilario tamen fraudi fuisse non disimulat, quod conscientia fretus nimia erga Leonem libertate usus esset. Scribit ergo in hunc modum: In excursibus autem quis ut dignum est explicabit, quantum eius præsentia profectum contulerit ciuitatibus Gallicanis, sanctum

Concil. Tom. 7.

Oo ij

Germanum s̄epius expetendo , cum quo sacerdotum ministrorumque vitam , nec non profectus excessusque tractabat ? Vbi eius aduentus innotuit , flammata ad virtumque nobilium & mediocrium studia conuolarunt , adstruentes Chelidonium internuptam suo adhibuisse consortio , quod apostolicæ sedis auctoritas , & Canonum prohibent statuta : simul ingerentes , s̄eculi administratione perfunctum capitali aliquos condemnasse sententia. Tantæ rei nouitate permoti testes imperant præparari. Conueniunt ex aliis locis probatissimi sacerdotes : res omni ratione prudentiaque discutitur , accusatio testimoniis confirmatur. Adhibetur vera simplexque definitio , vt quem scripturarum regulæ remouebant , voluntate propria se remouere deberet. Ille Vrbem credidit expetendam , ibique se iniusto rigore adstruit condemnatum. Quod vbi comperit vir beatus , pedibus iter aggrediens , Romam sine equo , sine sagmario festinus intravit. Apostolorum , martyrumque occursu peracto , beato Leoni papæ illico se præsentat , cum reuerentia impendens obsequium , & cum humilitate deponens , vt ecclesiarum statum more solito ordinaret : adstruens aliquos apud Gallias publicam merito excepisse sententiam , & in Vrbe sacris altaribus interesse. Rogat atque constringit , vt si suggestionem suam libenter exceptit , secreto iubeat emendari. se ad officia non ad causam venisse ; protestandi ordine , non accusandi , quæ sunt acta suggerere : porro autem si aliud velit , non futurum esse molestum. Et quia tantorum virorum , præsertim iam ad supernam gratiam vocatorum , nec in narratione audeo iudicia ventilare , hoc breuiter tetigisse sufficiat , quod solus tantos sustinuit , quod nequaquam minantes expauit , quod inquirentes edocuit , quod altercantes vicit , quod potentibus non cessit , quod in discrimine vitæ positus communioni eius , quem cum tantis viris damnauerat , coniungi nullatenus acquieuit. In ciuitatis recessu totum se ad placandum animum sancti Leonis inclinata humilitate conuertit , misso primitus S. Rauennio , tunc presbytero , postmodum proprio successore : deinde sancto Nectario , sanctoque Constantio præcipuis sacerdotibus. Et quia quantum in hac causa dictauerit , huic operi nul-

**ANNO
CHRISTI
444.** la possum ratione coniectere , auxiliaris tunc præfecti quæ fuerit sententia credidi inferendum , cuius hæc verba sunt.

Sanctos Nectarium & Constantium sacerdotes ex beatitudinis tuæ parte venientes digna admiratione suscepi. Cum his sæpius sum locutus de virtute animi atque constantia , contemptuque rerum humanarum , quo inter fragilitates nostras semper beatus es. Nam quid potest in hac corpore a vita esse iucundum , quæ cum sit misera, tamen non potest esse perpetua? Locutus sum etiam cum sancto papa Leone. Hoc loco , credo , aliquantum animo perhorrescis. Sed cum propositi tui tenax sis, & semper æqualis, nulloque commotionis felle rapiaris , sicut nullis extolleris illecebris gaudiorum , ego nec minimum quidem factum beatitudinis tuæ arrogantiæ memini contagione fuscari. Sed impatienter ferunt homines , si sic loquamur , quomodo nobis consciis sumus. Aures præterea Romanorum quadam teneritudine plus trahuntur : in quam si se sanctitas tua subinde demittat , plurimum nihil perditurus acquiris. Da mihi hoc , & exiguae nubes paruæ mutationis serenitate compesce.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

* *In quo Chelidonius episcopus.] Vesontionis episcopum fuisse docet in codice Iurense monasterii vetus auctor vita sancti Romani abbatis , quem ab Hilario Arelatensi presbyterum per id tempus factum narrat haud procul ab urbe Vesontionensi : unde & Concilium hoc nonnulli Vesontione habitum tradunt . Damnatus in hac Synodo Chelidonius Romam, ut est in vita sancti Hilarii, ad Leonem papam se contulit , eodemque mox Hilarius aspera hieme profectus est , ut de Chelidonii causa responderet. Post cuius ab Urbe discessum missa est in Galliam sequens epistola Leonis ad episcopos provinciae Vienensis, & cum epistola Valentiniani nouella ad Aetium. Quam cum Iunio mense datam liqueat anno CCCCXLV. reliquum est, ut Chelidonii damnatio in præcedentem annum coniicienda sit.*